Krnov — Stavba okres. silnice Čaková-Kronsdorf (okresní silniční výbor v Krnově), lámání kamene, tlučení štěrku (okresní silniční výbor v Osoblaze), stavba silnice Hrozová-Krnov (Krnov)	(766.081·—,	8.186·—,	36)
*__Opava__ — Stavba okres. silnic: Veselí - Odry, Jakubšovice - Dobešov, Velké Heřmánky-Kaménka-Vítkov, Mankovice-Schenkhäusel (okresní silniční výbor v Odrách), stavba silnice Vlaštovičky-Jamnice (okres. silniční výbor v Opavě), rekonstrukce obec. cest a kanalisace v Havlíčkově ul. (Kateřinky), úprava hřiště a cvičiště (tělocvičná jednota Sokol v Opavě)	(—	90.776·50,	175)
	(—	230.446·75,	112)

SLOVENSKO.

Topolčany — Oprava župní silnice (Topolčany)	(119.352·40,	71.127·—,	112)

Zprávy.

Pohyb mezd v různých státech od r. 1914 do r. 1925. (Mezinárodní úřad práce — Etudes et Documents. Serie D. No 16.) Mezinárodní úřad práce vydal tuto publikaci o pohybu mezd v různých státech od r. 1914 do r. 1925 jako pokračování dřívějších studií konaných v tomto směru. Roky 1922 až 1925 jsou obdobím, kdy ceny klesly ve většině států na peníz zdravý, na hladinu značně nižší než byla r. 1921 a kdy se ceny a mzdy ve většině případů stabilisovaly. Předmětem studie není jen registrovati pohyb nominálních mezd, ale srovnati variace mzdy nominální se všeobecnou hladinou cenovou, aby byl vyjádřen pohyb reálné mzdy dělníků. Skoro ve všech případech byly počítány reálné mzdy vzhledem k základně předválečné. Veliká různost v metodách přijatých v různých státech k vypracování statistiky mzdové a pro klasifikaci různých skupin zaměstnanců staví překážky v cestu mezinárodnímu srovnání. Data jsou čerpána z oficielních publikací a sdělení vládních a z nich počítána indexová čísla. Již v dřívějších publikacích bylo jasně viděti, že jednotlivé státy mohou býti rozděleny ve skupiny značně odlišné, a to takové, kde hladina reálné mzdy je značně vyšší než před válkou, kde je skoro stejná jako roku 1914, a takové, kde klesla značně pod úroveň předválečnou. Do první skupiny patří většina bývalých zemí neutrálních, do druhé skupiny patří hlavní státy západoevropské a mimoevropské, do třetí skupiny patří státy Evropy centrální. Je patrno z tabulek, že státy, kde mzdy byly roku 1922 značně nižší než před válkou, dostávají se dnes mezi takové, kde reálné mzdy jsou na téže úrovni jako před válkou nebo trochu výše. Současně pak s tímto vývojem je pozorovati druhý pohyb: velký počet států, kde byly roku 1922 mzdy na úrovni předválečné, vystoupil do skupiny,

kde jsou reálné mzdy vyšší než 1913—1914. Ve Spojených státech a v Kanadě byly reálné mzdy r. 1924 a 1925 vyšší než 1922, kdy byly přibližně na téže úrovni jako 1914. V Australii, ve státech skandinávských (Dánsko, Švédsko, Norsko) a v Nizozemí byly reálné mzdy r. 1924 a 1925 stejné jako 1922 a vyšší než před válkou. Data pro Francii nejsou dostatečně úplná. Ve Španělsku, Italii a ve Švýcarech jsou mzdy placené roku 1924 zřejmě vyšší než před válkou, v Belgii, Československu, Novém Zélandě a Finsku jsou skoro na téže úrovni jako r. 1913 až 1914. V Anglii se jeví situace všeobecně skoro stejnou jako r. 1922, reálné mzdy jsou v celku trochu nižší než před válkou, ale vykazují velké rozdíly podle jednotlivých odvětví průmyslu. V určitých oborech, jako hornictví, loďařství, strojnictví, jichž prosperita závisí do určité míry na vývoze, jsou mzdy nižší, v oborech jako stavební průmysl, grafický, nezávislých na zahraničním obchodě, mzdy jsou značně vyšší než před válkou. V dřívějších studiích bylo již naznačeno, že v období rychlého vzestupu cen nominální mzdy pomocných dělníků vzrostly rychleji ve většině států než mzdy dělníků kvalifikovaných a také nominální mzdy zaměstnanců nižších kategorií více vzrostly než zaměstnanců kategorií vyšších. To se vysvětluje částečně tím, že v určitých případech zvýšení stejnoměrné bylo provedeno pro všechny dělníky určitého průmyslu, což mělo přirozeně za následek zvýšení poměrně značnější u dělníků méně placených. Tato politika byla inspirována uvážením toho, že mzdy zaměstnanců pomocných jsou blíže existenčního minima než dělníků kvalifikovaných a že následkem toho zvýšení mezd určené k vyrovnání zvýšení nákladů na životní potřeby je nutnější pro dělníky pomocné než pro kvalifikované. Když ceny začaly klesati nebo se ustalovaly, projevila se tendence opačná. Při srovnávání reálních mezd v jednotlivých odvětvích průmyslu se vyskytuje Československo v tabulkách o průmyslu kovodělném, stavebním a grafickém. Studie přichází k závěru, že reálné mzdy ve stavebním průmyslu jsou zřejmě nižší než před válkou v Maďarsku a Československu. Pak uvádí studie srovnání reálních mezd v hlavních městech různých států k 1. červenci 1925 na podkladě indexů počítaných známou metodou Mezinárodního úřadu práce, o níž byla provedena letos podrobná diskuse v Sociálním ústavě. Je-li vzat za základ Londýn = 100, pak střední index počítaný na základě nákladů na potraviny a byt činí pro Prahu 52 a za ní jsou ještě Varšava 51, Milán 50, Řím 49, Vídeň 47, Talinn 38. Index Lodže je 61, Berlínu 63, Štockholmu 74. Zdůrazňují se opětovně důležité reservy, s nimiž jest indexová čísla posuzovati a srovnávati, jež lze shrnouti tak, že mzdy a ceny, na nichž se srovnávání zakládá, nejsou přesně srovnatelné. Pro některá města vychází indexové číslo nízké částečně z důvodů zvláštností běžného složení výživy; některá spotřební schemata nebéřou na př. dostatečný ohled na spotřebu zeleniny v krajinách jižních. Jinak však vyplývá z tohoto srovnání opět důsledek, že reální mzda ve střední a jižní Evropě je poměrně nízká.

Vystěhovalecká výstavka v Bratislavě. Vystěhovalectví z Československé republiky stává se po převratě p ř e d m ě t e m s t á t n í p é č e, což je pokrokem proti stavu předválečnému, kdy se stát (býv. Rakousko) u nás o vystěhovalce skoro vůbec nestaral, ačkoliv vystěhovalectví stále trvalo a v některých dobách bylo velmi silné. V samostatném státě československém pracují ve věcech vystěhovaleckých jednak státní úřady (ministerstvo sociální péče, zahraničních věcí, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, zemědělství, státní úřad statistický a policejní úřady),